

Da jeg hører til dem, der varmt interesserer sig for, at Kvinder i Fremtiden bliver nævnt ens, enten de er gifte eller ej, vilde jeg blive meget ked af det, hvis Sagen kom ind i et galt Spor, og det synes jeg, at den gør, hvis man begynder at indføre et nyt Ord, som aldeles ikke findes i Sproget eller har nogen som helst Betydning. Der kan ikke dannes nogen Overgang til at tiltale alle Kvinder »Fru« ved at begynde med at kalde dem »Fer«, som intet er.

Man bør altid *skrive* Fr., hvilket f. Eks. af Postvæsenet vil læses som »Fru«. At *sige* Fru til lidt ældre Damer vil ikke falde svært; men man kan maaske næppe i Begyndelsen vænne sig til at kalde *ganske unge* Piger »Fru«, dog hvis *mange* slutter sig til denne Reform, vil den nok blive indført lidt efter lidt.

Det er mit Haab, at Redaktionen kan se det fornuftige i dette. I al Fald kan jeg ikke andet end fraraade alle Sagens Venner at søge at indføre »Fer«, som ikke er noget Ord.

A. Stampe Feddersen.

Ny Kreds.

Marvede-Hyllinge.

Efter Foredrag af Fr. Dorothea Petersen og Fr. Jutta Bojsen-Møller.

Fra Kredsene.

Aarhus.

Agitationsmødet d. 20. Septbr. i den folkelige Forsamlingsbygning med Talerne Fr. Jutta Bojsen Møller og Hr. Folketingsmand, Pastor Laursen, var besøgt af ca. 400 Tilhørere og fik det smukkeste Forløb.

Efter at Fr. Lærer Bjerre havde aabnet Mødet ved paa D. K.s Vegne at byde Forsamlingen og de to Foredragsholdere velkommen, besteg Fr. J. B. M. Talerstolen; og med den for Fruen ejendommelige, af Liv, Godhed og Hjertelighed prægede Fremtræden, kom der straks den livligste Vekselvirkning i Stand mellem hende og Tilhørerne, saa de med udelst Interesse fulgte hendes med Ordsprog og Citater krydrede Tale. Særlig Omtale fik Sø-

strene Fibiger, der blev Banebrydere for Kvindesbevægelsen ved i sin Tid at rejse Kravene for Kvindens Uddannelse og for Kvindens Valgret. Deres Arbejde kom til at danne Grundlaget for D. K.s Program 1870.

Hr. Pastor Laursen, som derpaa fik Ordet, havde som ung faaet et levende Indtryk af Pouline Worm, der blev noget af en Teolog, idet hun maatte tage Spørgsmaalet op om, hvorvidt Kvinder ogsaa var Mennesker. Vaabnene, som Modstanderne dengang hentede fra Paulus, vilde ingen vove at anvende nu, da en bedre Oversættelse foreligger. Taleren pegede derefter paa alle de Forandringer, der til Fordel for Kvinderne var foregaaet inden for Samfundslivet i Løbet af de sidste 40 à 50 Aar. Vejen til Maalet: politisk Valgret, spærredes endnu af et Par store »Sten«: Grundlovsforandringen og — skjult Uvilje. Men Kravet om politisk Valgret burde omfatte alle Kvinder: gifte og ugifte.

Tilhørerne lønnede begge Foredragsholderne med stærke Haandklap.

Et ekstraordinært Fællesmøde afholdtes af Kredsens Medlemmer i Højskolehjemmet d. 23. Septbr., Aften Kl. 8. Forhandlingen drejede sig om D. K.s fremtidige Stilling til »Kvindelig Læseforening«. Der vil senere fremkomme en Redegørelse herfor.

Den 7. Novbr. holdt Kredsen atter et offentligt og udmærket godt besøgt Møde i den folkelige Forsamlingsbygning, hvor Forfatteren Jak. Knudsen holdt et udmærket Foredrag om Shakespeare. Han dvælede især ved den store Digtets Belysning af Følelseslivet, saaledes som det kommer frem i »Kong Lear« og »Othello«.

Den 10. December afholdt D. K. et Møde i den folkelige Forsamlingsbygning i store Sal med Folketingsmand I. C. Christensen som Taler. Formanden aabnede Mødet med at byde saa vel Taleren som Tilhørerne velkommen, hvorefter Folketingsmanden tog Ordet. Han begyndte med at fastslaa som en Kendsgering, at Kravet om Kvindens Valgret nu ikke vilde møde nævneværdig Modstand nogen Steds. Saa snart man blot kunde blive enig om den Grundlovsændring, der var nødvendig for Valgreformen, vilde dette Spørgsmaal være løst. — Derpaa skildrede han Hovedlinierne i dansk Politik i Tilslutning til en Omtale af vort Forsvar og vore internationale Forpligtelser. Den Ro og Stilhed, der havde hersket under hele Foredraget, afløstes ved dets Slutning af stærke Haandklap. Fr. Anna Laursen takkede, og det store og overordentlig vellykkede Møde sluttede derpaa, som det var begyndt, med en Sang af C. Hostrup.